

СЛУЧКА ВЪ ЕГИПЕТЪ

отъ ЛЮБОМИРЪ ДОЙЧЕВЪ

Рисунки отъ Василь Виденовъ

Тази случка тъй забавна,
стана твърде неотдавна,
въвъ Египетъ, тамъ далече,
где рѣката „Нилъ“ тече си,
гдето има крокодили,
пѣськъ, палми и камили.

*

Камиларьтъ Бенъ Али
и другарьтъ му Сали,
въ Александрия прочуа
бѣха спрѣни отъ надути
и, дори, полупияни
двама стари англичани.
Дълго съ тѣхъ се пазариха
и накрай се съгласиха,
само срещу петъ долара,
тамъ и тамъ да ги откарать.

Следъ това, и добри мили,
дветъ гърбави камили
попривиха си краката,
клекнаха върху земята
и зачакаха, спокойни,
пѣтницитѣ недостойни.
Англичанитѣ тогава,
както съ чужденцитѣ става,
се качиха твърде мжно
много смѣшно и несржчно,
ала щомъ поеа пѣтя,
мозъкѣтъ имъ се размжти,
стори имъ се, че въвъ бездна
почвата подъ тѣхъ изчезна,
та следъ малко отъ уплаха,

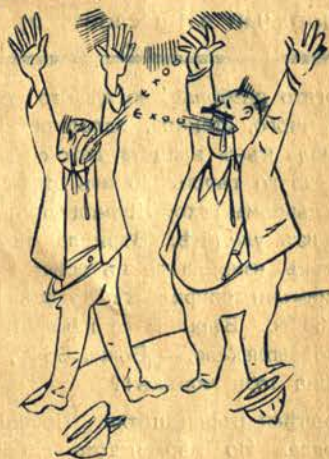
бързо, бързо изтресняхъ.
После се успокоиха,
и, дори, развеселиха,
но по пѣтя — на срѣдата —
си намръщиха лицата,
че високо надъ краката
заболѣха ги месата.
Взе да имъ убива нѣщо
и имъ стана тъй горещо,
че решиха да се пазятъ,
отъ камилитѣ да слѣзатъ
и по пѣтя правъ и кратъкъ,
пешъ да продължатъ нататъкъ.
— Хей, вий тамъ, веднега спрете
и полека ни свалете
отъ камилитѣ си шури, —

кресна Джонъ, въ уста съсъ пура,
Щомъ катъ слѣзоха, съ охота
Джонъ развѣ една банкнота
подъ носа на Бенъ Али,
но ржката си свали
и банкнотата отново
въ джобъ я пѣхна, честно слово,
и извика съ подигравка:
— Ей, на тебе, дърта чавко,
нищо нѣма да платиме,
а пеша ще продължиме...
Бенъ Али се разтрепери
и ржцетѣ си разпери...
Но Сали глава бѣ умна —
бързо на ума му хрумна,
тамъ, камилитѣ съ устата,
да ги хванатъ за краката.

И въвъ края, запомнете,
тъй и стана — погледнете:
Англичанитѣ, горкитѣ,
нанадолу съсъ главитѣ,
отъ голѣмата уплаха
много смѣшно зареваха,
взеха бързо да ги молятъ
и учтиво да говорятъ,
че съ готовность биха били
сто долара заплатили,
само въ тазъ пустиня дива,
да останатъ здрави, живи.
Но презъ време на молбитѣ,
на плача и на сълзитѣ
камиларитѣ проклети
понапѣлниха съ монети

свойтѣ фесове кирливи,
— груби и немилостиви.

*

Камиларьтъ Бенъ Али
и другарьтъ му Сали
после дветѣ си камили
шибнаха съсъ всички сили,
позасмѣха се високо
и на края най-жестоко
тѣ оставиха така,
съ разтреперани крака,
тѣзи лоши англичани,
но съ право изиграни,
верѣдъ пустинята отъ пѣськъ
да надаватъ страшень крѣськъ,
пешъ да ходятъ, да се губятъ
и коситѣ си да скубятъ.